

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **Moravský rybářský svaz, z. s.**, IČ 00434159, se sídlem Brno, Soběšická 83, zastoupeného Mgr. Petrem Kubicou, advokátem se sídlem Brno, Kobližná 19, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **obec Skalice**, se sídlem Skalice 92, PSČ 671 71, zastoupené JUDr. Ing. Ivanem Rottem, advokátem se sídlem Brno, Křížová 96/18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2013, č. j. 64402/2013-MZE-16231, sp. zn. 1RM16487/2013-16231,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 4. 10. 2013, č. j. 64402/2013-MZE-16231, sp. zn. 1RM16487/2013-16231, **se zrušuje** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12 228 Kč, a to k rukám jeho advokáta Mgr. Petra Kubici do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů

[1] Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 22. 3. 2013, č. j. JMK 15116/2013, vydané podle zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), na základě žádosti obce Skalice, ve věci odnětí výkonu rybářského práva na vodní nádrži „*Rybník Skalice*“ („*Retenční*“) nacházející se v rybářském revíru č. 461 121 Rokytná 2 na pozemcích p. č. 4238/3, 3/3 a 70/1 v katastrálním území Skalice u Znojma, dosavadnímu uživateli (žalobci), a vynětí této vodní nádrže o výměře zatopené plochy 3 100 m², ležící na toku Skalička (ČHP 4-14-03-040), z uvedeného rybářského revíru.

[2] Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že vzhledem k argumentaci žalobce ohledně povahy předmětné vodní plochy je ve věci určující posouzení, zda je předmětná vodní nádrž rybníkem ve smyslu § 2 písm. c) zákona o rybářství nebo jiným typem vodní nádrže, na který se užije § 4 odst. 3 písm. c) téhož zákona. Následně se tedy žalovaný podrobně zabýval rozlišením pojmů rybník a vodní nádrž na vodním toku. Pro účely řízení podle zákona o rybářství je podstatné, zda vodní dílo splňuje legální definici rybníku, která je v tomto předpisu obsažena. Ustanovení § 15 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), pak vodním dílům zakazuje vytvářet bariéru pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku, což však neplatí, jde-li o rybníky nebo vodní nádrže pro chov ryb.

[3] K námitkám žalobce, který poukazoval na retenční charakter dané nádrže, pak uvedl, že vodní nádrž se nachází ve středu obce Skalice. V roce 2012 obec provedla celkové úpravy nádrže spočívající v odtěžení a odvozu sedimentu, vysvahování dna, aby bylo nádrž možno zcela vypouštět, bylo též vybudováno náпустné zařízení. Dle manipulačního a provozního řádu je nádrž určena především k akumulaci vody za účelem vytvoření klidové zóny v zástavbě obce. Vypouštění a napouštění se časově řídí hospodářskými potřebami jeho uživatele. Tak je splněn i další atribut rybníka ve smyslu § 2 písm. c) zákona o rybářství, totiž možnost uživatele manipulovat s vodou. Dle manipulačního a provozního řádu má být na rybníku provozováno rybníční hospodářství založené na jeho přirozené produkci. Dle stanoviska Městského úřadu v Moravském Krumlově ze dne 17. 7. 2013 pak plyne, že dané vodní dílo tvoří bariéru pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku. Nejkomplikovanější byla otázka, zda vodní dílo má hráz. Konstatování z manipulačního a provozního řádu, že rybník nemá hráz, je nutno brát pouze orientačně. V daném případě je hráz nahrazena terénním zahloubením a vyzděnými kolmými břehy z kamenného zdiva s vyspárováním. Vodní dílo tedy nemá hráz ve smyslu stavebně technickém, vzhledem k účelu zákona o rybářství však lze předmětnou terénní úpravu považovat za hráz ve smyslu § 2 písm. c) zákona o rybářství.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] Proti rozhodnutí podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že rozhodnutí žalovaného je

nepřezkoumatelné, zjištěný skutkový stav nemá oporu v důkazech shromážděných ve spisu, resp. je s těmito důkazy v rozporu.

[5] Nejprve žalobce nesouhlasil se závěry, k nimž dospěl Městský úřad Moravský Krumlov ve stanovisku ze dne 17. 7. 2013, č. j. MUMK 13252/2013, z důvodu jejich nesouladu se skutečným stavem vodního díla. V tomto vyjádření městský úřad uvedl: „*Výše uvedené vodní dílo tvoří bariéru pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku. Spodní hranici této bariéry tvoří technické zařízení vodní nádrže – stavidlový uzávěr. Horní hranici tvoří hráz suché vodní nádrže (poldru) na dotčeném vodním toku Skalička. Tím je zamezeno volné migraci rybí osádky z vodní nádrže do vodního toku Skalička.*“ Žalobce namítal, že neexistuje žádná bariéra, která by při plném stavu vodního toku Skalička, zabráňovala na hranici vtoku do vodního díla oboustranné migraci ryb a vodních živočichů. Suchý poldr neplnil funkci bariéry bránící oboustranné migraci ryb, přesněji z vodního toku Skalička do „Rybníku Skalice“.

[6] Suché poldry nejsou stavěny jako bariéry či hráze mezi přítokem vodního díla a vodním dílem samotným. Vzhledem k situování předmětného vodního díla uprostřed obce Skalice je zřejmé, že nádrž nebyla postavena za účelem provozování rybníčního hospodářství. Tato skutečnost vyplývá z Manipulačního a provozního řádu, který stanovuje, že vodní dílo je určeno k akumulaci vody za účelem vytvoření klidové zóny v zástavbě obce, přičemž hlavní funkcí by mělo být především pozdržení odtoku z povodí.

[7] Závěr krajského úřadu a žalovaného, že předmětné vodní dílo je rybníkem, je v rozporu s reálným stavem. Vyjádření Městského úřadu Moravský Krumlov rovněž neodráží skutečné okolnosti, přičemž právě o něj se žalovaný v napadeném rozhodnutí opírá.

[8] „Rybník Skalice“ není rybníkem. Posouzení charakteru dotčeného vodního díla krajským úřadem i žalovaným bylo nedostatečné a oba orgány učinily neúplná a nesprávná skutková zjištění, která měla za následek špatné posouzení věci. Obě rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná z důvodu nedostatečného odůvodnění a nesrozumitelnosti.

[9] Na základě uvedeného žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[10] Ve vyjádření k žalobě žalovaný reagoval na argument žalobce, že „Rybník Skalice“ není možné označovat jako rybník, protože nesplňuje podmínky § 2 písm. c) zákona o rybářství. Žalovaný poukázal na § 15 odst. 6 písm. a) vodního zákona, který mimo jiné stanoví, že vodní díla až na rybníky nesmí vytvářet bariéry pohybu ryb a vodních živočichů, a to v obou směrech toku. Pro zjištění, zda „Rybník Skalice“ je takovým vodním dílem, byl doplněn správní spis o vyjádření příslušného vodoprávního úřadu ze dne 17. 7. 2013, č. j. MUMK 13252/2013. Sporná vodní nádrž se nachází v centru obce Skalice, v roce 2012 na ní byly provedeny úpravy a na jejich základě byl schválen Manipulační a provozní řád tohoto vodního díla. Ten výslovně uvádí, že „*na rybníku bude provozováno rybníční hospodářství, založené na přirozené produkci rybníka*“. „Rybník Skalice“ tedy splňuje podmínky stanovené

§ 2 písm. c) zákona o rybářství.

[11] Námitku žalobce, že vyjádření vodoprávního úřadu ze dne 17. 7. 2013 je nesprávné, protože neodpovídá skutečnému stavu a předmětný rybník je průtočný, žalovaný odmítl. Žalobci byl žalovaným zaslán přípis č.j. 44009/2013-MZE-16231, jenž mu umožnil se s uvedeným vyjádřením nejen seznámit, ale i se k němu vyjádřit, čehož ovšem žalobce nevyužil a tedy svou v žalobě vyjádřenou námitku ve správním řízení nevznesl.

[12] Závěrem žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[13] Osoba zúčastněná na řízení v podání ze dne 18. 12. 2013 k věci uvedla, že rybník Skalice má horní i dolní bariéru, která brání přesouvání ryb mezi rybníkem a vodním tokem Skalička. Horní hranici je tvořena požerákem v hrázi suchého poldru, který reguluje hladinu potoka v nádrži, stavidlový uzávěr rybníka Skalice pak tvoří hranici dolní. Dále popsala technické parametry obou objektů. Dodala, že na toku Skaličky je rovněž sypaná hráz z lomového kamene. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci soudem

[14] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.

[15] V daném případě je podstatná zejména problematika právní povahy vodního díla označovaného správními orgány jako „Rybník Skalice“.

[16] V této otázce soud vycházel z toho, že za rybník ve smyslu a pro účely zákona o rybářství je nutno považovat každé takové vodní dílo, které vyhovuje legální definici rybníka uvedené v § 2 písm. c) zákona o rybářství. Podle tohoto ustanovení je rybníkem vodní dílo, které je vodní nádrží určenou především k chovu ryb, ve kterém lze regulovat vodní hladinu, včetně možnosti jeho vypouštění a slovení; rybník je tvořen hrází, nádrží a dalšími technickými zařízeními.

[17] V rámci prvního stupně správního řízení došlo ke změně rybářského revíru Rokytná 2 a odejmutí výkonu rybářského práva na „Rybníku Skalice“ dle § 10 odst. 1 písm. f) zákona o rybářství. Již v rámci tohoto řízení byla povaha „rybníku Skalice“ stěžejní otázkou. Na základě obsahu správního spisu a podkladů doložených žadatelem, krajský úřad uzavřel, že se v daném případě jedná o rybník ve smyslu zákona o rybářství: *„Jedná se o průtočný kopaný rybník, určený mimo jiné k chovu ryb (byť extenzivním způsobem). Provozovatel rybníka může dle svých potřeb regulovat hladinu včetně možnosti jeho úplného vypuštění a slovení. Má výpustné zařízení, hráz je pak nahrazena terénním zahloubením, vyzděnými kolmými břehy z kamenného zdiva s vyspárováním.“*

[18] V odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu žalobce s tímto závěrem vyjádřil nesouhlas. Konkrétně namítl, že „Rybník Skalice“ je údolní protékanou nádrží, jenž nemá hráz a její hlavní funkcí je pozdržení odtoku z povodí, takže se nejedná o rybník dle § 2 písm. c) a § 4 odst. 3 písm. a) zákona o rybářství.

[19] Žalovaný se zabýval námitkami žalobce a aplikoval § 2 písm. c) zákona o rybářství v obecně-teoretické rovině i v souvislosti s daným případem, jeho rozhodnutí však přesto není dostatečně odůvodněno.

[20] K zjištění zda je vodní dílo rybníkem či ne, je nutné důkladně posoudit splnění všech zákonných náležitostí stanovených zákonem o rybářství. Musí se tedy jednat: 1. o vodní dílo, 2. které je vodní nádrží určenou především k chovu ryb, 3. ve kterém lze regulovat vodní hladinu, včetně možnosti jeho vypouštění a slovení, a 4. které je tvořeno hrází, nádrží a dalšími technickými zařízeními.

[21] Soud přezkoumal veškeré žalobní body, ovšem hned zkraje nutno označit za neopodstatněnou námitku, že „Rybník Skalice“ nevytváří bariéru migrace ryb a jiných vodních živočichů v obou směrech toku Skalička. Přestože tuto problematiku řešily správní orgány důkladně v obou stupních správního řízení, zabývání se touto otázkou bylo nadbytečné, protože se nejedná o jeden z definičních znaků rybníka dle zákona o rybářství, jejichž splnění bylo pro další postup krajského úřadu ve správním řízení klíčové. Žalovaný i krajský úřad měli posuzovat naplnění podmínek legální definice rybníka dle dotčeného zákona. Není možné dovozovat další náležitosti či naopak nedůvodně „odpustit“ nesplnění jiných podmínek požadovaných v zákonné definici.

[22] V rámci žaloby žalobce rovněž namítal, že s ohledem na polohu „Rybníka Skalice“ a text Manipulačního a provozního řádu není účelem této vodní nádrže provozování rybníčního hospodářství. Jak soud výše citoval, zákon o rybářství požaduje, aby rybník byl vodní nádrží určenou *především* k chovu ryb. Manipulační a provozní řád na straně 5 v úvodní části uvádí: *„Na rybníku bude provozováno rybníční hospodářství založené na přirozené produkci rybníka.“* Tuto pasáž ostatně žalovaný též citoval ve vyjádření k žalobě. Avšak v části A Manipulačního a provozního řádu, označené jako *Účel a popis vodního díla*, je na straně 7 jasně uvedeno: *„Rybník je určen především k akumulaci vody za účelem vytvoření klidové zóny v zástavbě obce. [...] Z krajinnotvorného hlediska vytváří ekologicky stabilní prvek v intravilánu obce s vlastním rybníčním ekosystémem.“* Dále v části B, pojmenované *Podklady pro vypracování manipulačního řádu*, je stanoveno: *„Hospodaření s vodou v rybníce je dáno jeho využitím, a to jako návesní a kumulační nádrže. Nádrž dotváří typické prostředí vesnické zástavby, proto její potencionální rybochovné využití není v souladu s tímto základním posláním a rybí osádka zde bude pouze na přirozené produkci rybníka.“*

[23] Žalovaný měl při svém rozhodování postupovat v souladu s § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a vzít v potaz veškeré skutečnosti zjištěné v rámci správního řízení a tedy prostudovat důkladně celý Manipulační a provozní řád při posuzování, zda „Rybník Skalice“ naplňuje definici rybníka dle zákona o rybářství. V daném případě se žalovaný vůbec nevypořádal s částmi řádu citovanými výše. Z nich přitom jasně vyplývá, že splnění zákonné podmínky spočívající v účelovém určení rybníka *především* k chovu ryb, je

poměrně vážně zpochybněno. Tento nedostatek odůvodnění přitom mohl mít za následek nesprávné posouzení merita věci. Správní orgány se tedy nezabývaly všemi skutečnostmi vyplývajícími ze správního spisu, z čehož následně vyplynulo nedostatečné odůvodnění jejich závěru o povaze předmětného vodního díla. Uvedené pochybení způsobilo nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

[24] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[25] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[26] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcova advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a dva režijní paušály, ve výši 2 x 3 100 Kč a 2 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 6 800 Kč. Protože žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 1 428 Kč, odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).

[27] Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč. Zdejší soud se ztotožnil s názorem vysloveným Krajským soudem v Praze v rozsudku ze dne 29. 1. 2014, č. j. 45 A 11/2012-61 (dostupný na www.nssoud.cz), že neúspěšné podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě bez dalšího neznámá, že náklady vynaložené v souvislosti s tímto úkonem jsou náklady nedůvodnými ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Využití možnosti podat návrh na přiznání odkladného účinku žaloby jako institutu výslovně upraveného v soudním řádu správním, aniž by šlo o zjevné zneužívání tohoto institutu (např. co do počtu opakovaných návrhů), nákladem nedůvodně vynaloženým k ochraně práv ve shora uvedeném smyslu není. Nic na tom nemění ani ta skutečnost, že takový návrh nebyl úspěšný a tedy nevedl k přiznání odkladného účinku žaloby. Rozhodný je pouze úspěch účastníka ve věci samé. Otázka úspěchu při dílčích rozhodnutích předběžné povahy učiněných soudem v průběhu řízení je v tomto ohledu naopak nepodstatná.

[28] Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 12 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

[29] Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení (ostatně osoba zúčastněná na řízení takové důvody ani netvrdila).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Zuzanou Bystřickou v právní věci žalobce: **Moravský rybářský svaz, z. s.**, IČ 00434159, se sídlem Brno, Soběšická 83, zastoupeného Mgr. Petrem Kubicou, advokátem se sídlem Brno, Koblížná 19, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **obec Skalice**, se sídlem Skalice 92, PSČ 671 71, zastoupené JUDr. Ing. Ivanem Rottem, advokátem se sídlem Brno, Křížová 96/18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2013, č. j. 64402/2013-MZE-16231, sp. zn. 1RM16487/2013-16231,

t a k t o :

- I. Ve výroku II. rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2016, č. j. 29 A 76/2013-72, **s e** slovo „usnesení“ **n a h r a z u j e** slovem „rozsudku“.
- II. V odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2016, č. j. 29 A 76/2013-72, bod [24] **z n í** : „Z výše uvedených důvodů soud shledal rozhodnutí žalovaného nezákonným. Proto jej zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).“

O d ů v o d n ě n í :

Ve shora označené věci zdejší soud rozsudkem ze dne 31. 3. 2016, č. j. 29 A 76/2013-72, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení; současně rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.

V písemném vyhotovení rozsudku došlo administrativním pochybením ke zjevným nesprávnostem spočívajícím jednak v záměně formy soudního rozhodnutí ve výroku II. rozsudku, jednak v tom, že v bodu [24] jeho odůvodnění obsahujícím obecně vyjádřený závěr

soudu byl uveden text týkající se jiné věci. Z tohoto důvodu soud rozhodl, jak uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Vzhledem k povaze opravovaných nesprávností soud nepovažoval za nezbytné odkládat vykonatelnost rozsudku ve smyslu § 54 odst. 4 věty druhé s. ř. s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. května 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu